

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA .....

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an . . . . . 240 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei
Pe jumătate de an . . . . . 120 „		
Pe un pătrar de an . . . . . 60 „		
Un număr . . . . . 5 Lei.		
Pentru străinătate pe un an . . . . . 300 Lei.		

In slujba apostolatului.

De: **Iacob Crețiu.**

(Continuare)

...Primirea admirabilă pe care ne-au făcut-o doinitorii Carașului și participarea la concertul dat de corul nostru, a tuturor personalităților și oamenilor de bine din Oravița, nu o putem trece cu vederea, ci o remarcăm. Mai mult chiar, ne ținem de plăcută datorință, a mulțumi și pe această cale, — pentru concursul dat corului episcopiei noastre, — Prea Onoratului Domn protopresbiter al tractului Oravița. Virgil Musta, D-Ior: Dr. Maxim Radovanu prefectul județului Caraș, Prof. Ilie Rusmir primarul orașului Oravița, Dr. Pavel Liuba avocat, Dr. Ioan Fira medic, Mihail Drugărin directorul liceului: „General Drăgălina“, prof. Nicolae Lighezan, etc.

...Marți dimineața, în 25 Aprilie a. c. cele trei autobuse la ora 9 părăsesc Oravița, pe care o traversează luând drumul spre „Marila“.

Cele mai pitorești regiuni din sudul Banatului, numit cu drept cuvânt „Elveția României“, încep îndată după ieșirea din Oravița, înspre „Marila“—„Steierdorf“. După parcurgerea unui drum de vreo 3 km., care urcă o pantă destul de repede, intri într-o frumoasă pădure de brad prin care drumul face serpentine scurte, ținând poala dealurilor. Plăcerea simțită, făcând acest drum, nu se poate exterioriza prin cuvinte!

— „Am ajuns la Marila“, se aude deodată glasul unui coleg din primul autobus. Autobusul stopează și nici nu s'au dat jos toți din el, și au sosit și cele 2 din urmă. „Marila“, vechea stațiune climaterică, renumită în întreaga fostă monarhie Austro-Ungară, în urma revoluției din 1918. a rămas numai o ruină. E păcat, că nici până azi, nu au fost făcute reparațiunile

necesare, spre a da posibilitate la mii de bolnavi, să-și recapete sănătatea zdruncinată, ca odinioară.

Cu regretul în suflet că n'am putut găsi nimic din strălucirea de altă dată a „Marilei“, ne urcăm în autobusele, cari pornesc grăbite spre Steierdorf. Înainte de intra în acest sat de munte, locuit de populațiune germană, apucăm la stânga pe drumul societății U. D. R. care duce prin colonia „Sigismund“, pe din dos de „Anina“, la „Recița“. Neumblat acest drum, decât de puține vehicule și acestea iar numai dacă au permisiunea specială a direcțiunii U. D. R. de liberă trecere, permisiune care trebuie plătită în cele mai multe cazuri, foarte bine îngrijit, traversând păduri seculare, te face să uiți în legănatul mașinei, multe din neajunsurile vieții. Mai mult, măreția naturii, care nu poate fi îndejuns de admirată în aceste părți de ochiul dornic de explorare, te înalță și apropie de înțeleptul Creator, care a creiat, condus și conduce întreg universul, în așa fel, într-o așa de deplină armonie, încât mintea muritorului, mărginită, oricât de trufașă ar fi, trebuie să se aplece, învinsă, în fața necuprinsului, în fața inimaginabilului.

După 5 ore de mers, intrăm în sfârșit în *Recița-montană*. Centru mare industrial, te întâmpină întotdeauna prin fumul numeroaselor coșuri de fabrici.

La biserica ort. rom. autobusele stopează. În absența păr. locului Dr. Iosif Ieremia, care era călătorit la Sibiu, unde a participat la ședințele Consistoriului spiritual metropolitan, suntem întâmpinați de M. On. D. Petru Ieremia adm. protopresb. al tractului Boeșa-montană. Oficiindu-se un mic serviciu divin împreună cu „Rugăciunea de călătorie“, responsoriile la ecetenii le dă corul nostru. Ceeace ținem să remarcăm, pentru că am fost plăcut surprinși, este

faptul, că pe cantorul l-a făcut D-l maior Haica, comandantul batalionului din loc, care este mare iubitor al cântării noastre bisericesti și biserican conștiincios. Participarea sa activă la săvârșirea sfintelor servicii divine oficiate în biserică dreptmăritoare de Dumnezeu a părinților săi, nu-i poate servi decât spre laudă.

După terminarea serviciului divin, care a decurs într-o atmosferă sărbătorească creiată de „Corul Catedral“, M. On. Domn *Petru Ieremia* adm. protopresbiteral, într-o entusiastă cuvântare, după ce arată credincioșilor prezenți în sfânta biserică, rostul deplasărilor noastre, a celor din centrul eparhiei, mulțumindu-ne pentru că am ținut să ne oprim puțin, cu toată oboseala drumului făcut, și în Recița-montană, ne roagă să asigurăm pe Prea Sfințitul Arhiepiscop și Stăpân de dragostea credincioșilor din această parohie, pentru biserică lor strămoșească.

...Autobusele pornesc și apucând spre dreapta, lasă în urmă și Recița. Cei 12 km. până la *Soceni* primul sat după Recița, în drum spre Caransebeșul nostru, arătătoarele kilometrajului îi înregistrează destul de încet, pentru că mașinele mai mult urcă pe aci, o pantă destul de înclinată. Scăpați de pantă, ochiul poate, înstârșit, cuprinde din nou regiunile, până de parte, căci pădurile au rămas și ele în urmă, deodată cu Recița.

Intrăm în *Soceni*. La marginea satului, în apus de soare, ajungem din urmă pe părintele *Antonie Foiș*, parohul comunei, care fusese desigur la câmp să-și vadă holdele, și fiind aproape seara venia grăbit spre casă. Acest preot este cunoscut ca un foarte conștiincios slujitor al altarului strămoșesc, ca un adevărat păstor de suflete, înconjurat fiind de dragostea tuturor credincioșilor săi. Îl salutăm. Ne resalută. Ne-am fi oprit puțin și în comuna pe care o păstorește cu demnitate de peste 30 de ani, dar timpul fiind înaintat, a trebuit să renunțăm.

Mașinele, după ieșirea din sat, urcând din greu o pantă scurtă, apucă drumul ce coboară lin spre *Brebul*, pe care-l lăsăm în urmă, apropiindu-ne de *Apadia*. Intrând din nou, după ieșirea din *Apadia*, în regiunea dealurilor, iar drumul fiind foarte puțin îngrijit, autobusele, după un mers de mai bine de o oră, traversând satele: *Deli-nești*, *Ohabița* și *Rugi*, apropiindu-ne de satul *Valeaboul*, par și ele mai vioaie.

Rămâne în sfârșit în urmă și *Valeaboul*, și *Caransebeșul nostru* fiind aproape, putându-se chiar vedea, pe fața tuturor puteai ceti bucuria revederii plaiurilor părăsite cu patru zile înainte.

...La ora 7:40 seara, am sosit la Caransebeș. Oboseala celor 4 zile de călătorie o pu-

teai ceti în ochii tuturor, dar în același timp și o mulțumire sufletească, mulțumire care ar fi greu să o exteriorizezi prin cuvinte.

Mulțumirea pe care o simțea fiecare în sufletul său și care radia din ochii tuturor, nu era efectul vreunei recompense lumești, de ordin material. Această mulțumire nu putea fi echivalată prin nici o altă recompensă.

Fiecare se simțea mulțumit, că patru zile, cu ce a avut mai de preț în suflet, a stat în slujba bisericii luptătoare a lui Christos, care are de luptat din greu contra indiferentismului religios de azi.

Și, după cum am mai spus și altă dată, mai mare mulțumire și recompensă, decât aceea pe care o găsești în saptetele tale proprii, nu poate fi alta.

(Stârșit)

„Despre Cichindel“.

Acum aproape 70 de ani a fost apărut în „București“ cartea lui V. A. Ureche intitulată: *despre fabule în genere și în speciale despre Cichindel*. Cartea are 64 pagini, fiind editată în *typographia Stephan Rassidescu, anul 1866*.

Ceva nou asupra fabulistului nu ne aduce această carte; trăim însă sub ecoul impresiilor pe cari le-au stârnit în noi serbările bănățene dela *Becicherecul-mic* și cum ea ne furnizează unele aprecieri noi, găsim nimerit a reproduce pe unele insistând ici-colo asupra lor.

Cartea începe cu considerații generale asupra fabulei, istoricul fabulei și primii fabuliști români. La Români primele încercări de fabule — mai demne de acest nume — se rapoartă către anii 1800. Curând, în 1814 apare *Țichindeal* (pe care autorul îl numește *Cichindel*) cu primele sale fabule. „In Transilvania, acel focar sânt al simțirilor române“... apare și fabula.

„*Demetre Cichindelu* este născut în *Banatul Timișorii* în satul *Besicherecul-mic* în cei de pe urmă 25 de ani ai secolului celui mare al triumfului dreptului asupra despotismului. *Cichindelu*, născut pe lume odată cu noul drept al Europei, pare a fi supt, împreună cu laptele mamei sale, iubirea acelor drepturi și dorul de a le vedea proprietate și a românilor, conationalilor săi“ (Pag. 27).

Insuflețirea lui *Țichindeal* pentru redeștarea Românilor la nivelul înțelegerii vremurilor își avea isvor în suflul vremilor de adâncă prefacere, în cari a trăit el. De aceea și însuflețirea urmașilor pentru *Țichindeal* și pentru opera lui, căci zicea *Eliade* în prefața sa la a doua ediție a fabulelor lui *Țichindeal*, în 1838:

„între bărbații ce au slujit nației românești și s'au jertfit pe sineș folosului obștesc, precum Iorgovici, P. Maior, Șincai și alții, Cichindealu a fost unul din cei mai însemnați“.

Țichindeal a trăit într'un timp când facla lui Șincai, Clain și Maior era amenințată a se stinge, lui îi revine un rol oarecum providențial. Căci „persecuțiunile întinse în contra istoricilor noștri deveniau din ce în ce mai aprige pentru oricine cerca a intra în calea acelora. Părintele Cichindealu nu voi a stinge faclia ce i trecu dela marii dascăli ai românilor, ci el, omul de esperință, imitând întru aceasta pe Lessing, puse între făclia și ochii persecutorilor, transparent moderator adevărilor celor mai vii, aspirațiunilor celor mai române; Cichindealu hotărî a le da forma apologului“.*)

„Astfel, pe când spionul (de care nici odată frații Ardeleni n'au scăpat) tindea urechia sa în mica clasă din școala pedagogică din Aradul vechiu, în care părintele Catihet Cichindealu, aduna auditoriul său, urechia aceea infernală, nu reușia de a surprinde precepte *sedicioase*, după părerea maghiarelui, ci numai simple, naive și câte odată *mistice* convorbiri între Lup și Oaie, Vulpe și Momită, între ființi în care, cel puțin la prima auzire, nu putea sau nu da mâna neamicului să-și vadă portretul său“ (Pag. 30, 31).

Cu cât dar ne apare mai maiestoașă figura acestui preot, care învăța neobosit peste tot, și învăța în limba alegorică a fabulei. O muncă de titan, care n'a putut scăpa nici persecutorilor, ca și buneii aprecieri a elevilor și urmașilor săi.

„Colegul de profesură la școala pedagogică din Arad cu celebrul doctor în filosofie Iorgovici, Constantin Loga și Ioan Mihuțiu, nu reuși până în fine să a îndepărta dela sine pornirea neamicului. Aceste persecuțiuni îl aduseră la o moarte ce nu o reclama vârsta sa“ (Pag. 31).

Despre opera lui Țichindeal autorul spune în citat, că ea este „pentru Românii de totdeauna *tablele legii aduse în deșert*“.

Forma fabulelor lui Țichindeal este originală și atrăgătoare; el a fost, în această privință un *La Fontaine* român, căci a știut *romaniza* fabule de adevăruri generale. Stilul nu este totdeauna ușor, iar limbajul curat; se vede influența germană, provincialismele se strecoară ici-colo.

Totuș prin fondul lor puternic, ele avură mare însemnătate în trezirea simțămintelor de dreptate națională, în educarea naționalismului românesc. „Iată fabulele lui Cichindealu, iată fabula cu care se făcu prima educațiune a

Românului transilvănean. Și ce catehism sublim nu e cartea sa și pentru guvernatori ca și pentru guvernați!“ (Pag. 55)

Țichindeal a fost și un vizionar. Prin *lumină* și prin *minte* el întrezărea calea de unire a tuturor Românilor. Căci zicea: „*învață a ști ce trebuie să fi!* Învață mintea, mărită nație Daco-Românească în Banat, în țara Românească, în Moldova, în Ardeal, în țara Ungurească. Mintea! Și când te vei lumina cu învățătura, cu luminatele fapte bune, *tu te vei uni!*“

„Eaca colo se ridică înaintea-ne, pe stânca Dacă o ilustră umbră. În picioare! Salutați stindardul României mari de la Tisa la Nistru și Marea Neagră!... Nu! Nu e mai mult vis al inimei noastre! E cuvântul lui Dumnezeu în gura profetului, pe buza martirului:

Dumnezeu și dreptatea vrea, cu vremea să-și ia fie carele ce e al său!“

Un puls accelerat în dragostea de neam, o credință puternică într'un viitor bun călăuzia pașii acestor precursori!

Căci iată cum se încheie cartea dela 1866 *despre Cichindealu*: „și iată vine lumina, și se va vedea care e credincios și care nu e. Să fim dar toți credincioși, căci a crede în soarta românismului este a crede în viitorul copilașilor noștri!“

Românul va lua al său!“

Creanțele și datoriile parohiilor.

După cum știm comunele bisericești (parohiile) au de încasat felurite creanțe, ce izvoresc din vânzări, esarendări, prestațiuni de servicii, repartițiuni asupra credincioșilor și din negociațiuni, cari sunt la ordinea zilei în oricare comunitate bisericească, care este avizată să se susțină din mijloacele ei proprii.

Legea pentru asanarea datoriilor agricole din 19 Aprilie 1932 cuprinde în art. 52 dispozițiunea, că nu intră în prevederile acestei legi, ci rămân supuse regimului de drept comun datoriile către parohii și către comitete școlare de orice natură ar fi.

Acestei legi s'au adus modificări și completări prin o nouă lege, publicată în „Monitorul Oficial“ din 26 Octomvrie 1932.

Legea din urmă nu modifică dispozițiunea legii premergătoare cu privire la datoriile către parohii și comitete școlare, ci o menține și pe mai departe.

*) Apolog = fabulă.

A urmat a treia lege de conversiune, publicată în 14 Aprilie 1933 sub titlul: „Legea pentru reglementarea datoriilor rurale și urbane“.

Conform art. 12, dispozițiile acestei legi nu se aplică datoriilor către parohii și comitele școlare de orice natură ar fi.

Textul e luat și trecut din prima lege de asanare și admite ca în trecut așa și acum aceste excepții pentru a garanta o neîmpiedecată îndeplinire a obligațiilor parohiilor și comitelor școlare, cari în lipsa acestor excepțiuni ar fi puse în imposibilitate de a funcționa în mod normal.

Prin urmare creanțele parohiilor față de credincioșii lor și față de alți debitori nu cad în conversiune și așa nu se reglementează.

* * *

Dar parohiile nu au numai creanțe, ci pot avea și datorii.

Punându-se în senat, la debaterile legii pe articole întrebarea, că oare dispozițiile legii se aplică față de datoriile parohiilor către alții, dl senator Virgil Potârcă, în calitate de raportor al legii a dat clarificarea, că legea se aplică numai persoanelor fizice, iar parohiile, fiind persoane juridice, nu intră în conversiune.

Și după ce i-s'a reflectat, că datoriile acestea sunt contractate de comitele bisericești și cu iscălitura membrilor, s'a ridicat dl Ministru al lucrărilor publice și al comunicațiilor, Eduard Mirto răspunzând categoric, că parohiile să plătească datoriile.

Urmează deci, că datoriile parohiilor sunt sustrate delă aplicațiunea legii, adică față de aceste datorii legea pentru reglementarea datoriilor rurale și urbane nu se aplică, pentru că art. 12 al procedurii exclude delă beneficiul legii pentru orice fel de datorii pe debitorii, cari nu sunt persoane fizice, cu singura excepțiune a obștiilor, cari vor putea să invoace beneficiul legii, fie că sunt constituite conform codului silvic, fie în alt mod. Parohiile însă, după deslușirile date cu ocaziunea debaterilor legii în senat, din punct de vedere al aplicării acestei legi nu sunt considerate de obștii.

A. Moaca.

„CATHETICA“

păr. profesor Dr. Petru Barbu costă
60 Lei. + speșele de transport!

Din scrisoarea unui preot

către P. O. D. protopresbiter Andreiu Ghidiu

De câteva săptămâni P. O. D. Andreiu Ghidiu, protopresbiterul Caransebeșului, zace bolnav în pat. O neputință ajutată de atâtea și atâtea vicisitudini ale vieții Dsale sbuciumate, care l-a împiedecat să-și vadă de datorițele pastorale, și cu deosebire în imposibilitate de a inspecta progresul catehetic al preoților. Preoțimea tractuală, devotată cu totul înaintestătorului său tractual — pe care acum doi ani l-a sărbătorit cum nu se poate mai frumos — se arată cu drept cuvânt mâhnită și îndurerată de acest fapt.

O scrisoare adresată de preotul *Ilie Sărbu* din Rusca către P. O. D. protopresbiter descoperă în parte simțămintele preoțimei către Dsa.

„Primind circularul protopresbiteral....., adâncă ne-a fost durerea, văzând, că Prea Onorat DVoastră, în primăvara acestui an — după cum ziceți „din motive independente de voința P. O. Dv.“ — ne lipsiți pe plăcuta ocazie de a ne cerceta, respective de a prezida examenele de religie din comunele noastre bisericești din protopresbiteratul Caransebeșului.*)

... „Preoțimea din tractul P. O. D-Voastră regretă foarte mult că nu Vă poate vedea în mijlocul ei, căci eram obicinuiți să vă vedem — ca pe un sol al primăverii — prin comunele noastre bisericești. Astăzi, adânc mișcați, sufletește ne proșternem la patul de suferințe al Prea Onorat Dvoastră și îngenunchiind în sfintele noastre biserici, rugăm pe Tatăl cel ceresc, ca să Vă redea sănătatea pierdută, față de carea prea adesea ați fost vitreg nesocotindu-o, primejdindu-o și jertfindu-o chiar, dacă interesele noastre preoțești, bisericești, școlare și naționale au cerut“.

„Câți nu V-au admirat, Prea Onorate, că până acum la adânci și cinstite bătrânețe ați înfruntat cu tinerești puteri obstacolele lungilor și obositoarelor călătorii și ați descins prin comunele noastre bisericești îndemnat numai de sentimentul puternic al datoriei“.

„Cu ocaziunea cercetărilor aveți darul, ca prin cuvinte părintești adânc simțite să ne procurați liniștea sufletească pierdută, prin povește bazate pe experiența vieții să ne înarmați contra tuturor ispitelor lumesti... și în fine cu humorul sănătos, caracteristic P. O. DVoastre, ne faceți ca în aceste vremuri de obidă, pline în nea-

*) În scrisoare se spune că P. O. D. protopresbiter a dat delegație unui preot din tract ca să-l suplinească. N. R.

junsuri, să uităm măcar pe moment, greutatea zilelor ce atât de necuțător ne apasă!”

„Preotesele noastre pe cine mai împodobesc cu flori; enoriașii noștri în primăvara acestui an în zadar vor căuta să vadă chipul blând și patriarhal al lui Taica Prota al lor cu care se obicnuiseră și se familiarizaseră?... Dar să sperăm Prea Onorate, că având ajutorul milostivului Dumnezeu, veți putea repara aceea, ce — *din motive independente de voința DVoastră* — acum nu ați putut îndeplini”.

„In rugăciunile noastre neîncetate, înălțate Părintelui ceresc, vom cere, ca pe lângă sănătate să vă redea, acum la bătrânețe, o viață mai tihnită, mai blândă și liniștită...”

Scrisoarea, pornită din dragoste și atașament sufletesc, oglindește unanima iubire, a preoților și a credincioșilor pentru P. O. D. protopresbiter Andreiu Ghidiu, căruia alături de preoți, îi dorim și noi însănătoșire grabnică!

Scrisoarea face deosebită cinste părintelui Ilie Sârbu!

Dela „Frăția Ortodoxă Română”.

Din darea de seamă asupra adunării generale de constituire a F. O. R.-ului, publicată în numărul trecut al „Foi Diecezane” s'a făcut o regretabilă omisiune; la culegere a scăpat un aliniat întreg, cuprinzând cuvântarea D-lui Lt. Colonel în pensiuine *Romulus Boldea* ales vicepreședinte al secției noastre.

Dsa în numele consiliului secției eparhiale a adus mulțumită adunării pentru alegerea făcută, pentru încrederea dată membrilor aleși. Consiliului acestuia — ca de altfel F. O. R.-ului întreg — îi revine astăzi o grea misiune, cu privire îndeosebi la materialismul care stăpânește și care înăbușe toată preocupările spirituale. Promite că organul de conducere al F. O. R.-ului, așa cum s'a constituit astăzi, îl va conduce spre scopurile sale, frumoase și ideale.

Irmosiere

scrise pe hârtie velină, curat, cetăț,
se găsesc spre vânzare la

Librăria Diecezană

Prețul 150 Lei. — Se pot comanda prin ramburs.

STATUTELE

Asociației mirenilor „Frăția Ortodoxă Română” (F. O. R.).

Numele, sediul și scopul asociației.

Art. 1. Se înființează o asociație religioasă pentru Românii ortodocși din Mitropolia Ardealului, Bănatului, Crișanei și Maramureșului sub numele „Frăția ortodoxă Română” (F. O. R.).

Ea este persoană juridică. Sediul central e în orașul Cluj iar al secțiilor în orașele de reședință a Eparhiilor.

Art. 2. Scopul asociației este:

- Să realizeze în viața personală și familială a membrilor săi învățăturile Mântuitorului;
- să determine domnia principiilor creștine-ortodoxe în toate domeniile vieții sociale;
- să afirme și să apere în orice împrejurări credința ortodoxă, prestigiul și drepturile ei în viața de Stat;
- să prevină și să combată orice acțiuni dăunătoare Bisericii ortodoxe și Statului român întregit.
- să promoveze sentimentul de solidaritate și de ajutor mutual între membrii săi;
- să întrețină cultul eroilor și mucenicilor ortodoxiei românești.
- să păstreze tradițiile și datinile strămoșești.

Mijloace.

Art. 3. Mijloacele asociației pentru realizarea scopurilor sale sunt:

- Spirituale*: servicii religioase, împărtășirea cu sf. Taine, meditații creștine, cursuri, conferințe, procesiuni, pelerinagii, așezăminte educative și filantropice, editarea de cărți, reviste, ziare etc. și răspândirea lor;
- Materiale*: cotizații, donațiuni, subvențiuni, legate și alte isvoare eventuale.

Memorii.

Art. 4. Membrii asociației pot fi cetățeni români ortodocși de ambe sexe.

Ei sunt:

- fondatori*, dacă contribuie odată pentru totdeauna, cu cel puțin 5000 Lei, sumă ce poate fi achitată și în 5 rate anuale;
  - pe viață*, dacă se înscrie, odată pentru totdeauna, cu suma de 1000 Lei, plătită în 2 rate anuale;
  - activi*, cu o cotizație anuală de 100 Lei;
  - ajutători*, cu o cotizație anuală de 5 Lei;
  - onorari*, pe cari după propunerea motivată a Consiliului general, îi proclamă Congresul asociației, în virtutea meritelor deosebite pentru Biserica ortodoxă.
- Membri fondatori pot fi și instituțiuni și societăți, însă fără drepturile arătate la art. 5.

Drepturi și datorii.

Art. 5. Membrii majori fondatori, pe viață și activi au dreptul să fie aleși în organele de conducere și să ia parte cu vot deliberativ la adunările și congresele asociației.

Membrii onorari au vot consultativ.

Toți membrii sunt datori să susțină, să propage și să apere cu convingere, scopurile și interesele asociației, așa cum sunt precizate în Statutele ei.

Calitatea de membru se dobândește prin înscriere și plata cotizației.

Nefimplinirea obligațiilor statutare duce la pierderea calității de membru, pe care o pronunță Comitetele secțiilor eparhiale, cu drept de apel la Consiliul general, care decide în ultima instanță.

Organizarea asociației.

Art. 6. Asociația se compune din :

1. *Organizația centrală*, cu un .

- a) Congres general
- b) Consiliu general
- c) Comitet de direcție
- d) Comitet de cenzori.

2. *Secțiile eparhiale*, cu

- a) Adunarea generală
- b) Consiliu eparhial
- c) Comitet de direcție și
- d) Comitet de cenzori.

3. *Secția tineretului academic*, cu

- a) Adunare generală
- b) Consiliu central
- c) Comitete de subsecții.

Organizația centrală.

Art. 7. Congresul general se ține în fiecare an în luna Octombrie. El se convoacă de către Consiliul general, prin rotație, în centrele eparhiale.

Congresele vor fi conduse de către președintele Consiliului general sau de locțiitorul lui.

Art. 8. Congresul general se compune din toți membrii asociației (art. 5). Ședințele sunt publice și la debateri poate lua parte ori care membru.

Hotărârile însă, se iau numai cu voturile membrilor fondatori, pe viață și activi. Membrii onorari au vot consultativ.

Ordinea de zi a Congresului o stabilește Consiliul general, care decide și în privința propunerilor venite din afară.

Chestiuni, cari nu sunt puse pe ordinea de zi, nu pot fi discutate în Congres.

Ierarhii prezenți sunt președinții de onoare ai Congreselor generale.

Art. 9. Atribuțiunile Congresului general:

- a) stabilește directivele pentru viața și activitatea asociației ;
- b) alege pe membrii Consiliului general și ai Comitetului de cenzori ;
- c) hotărăște asupra raportului general și a propunerilor puse pe ordinea de zi ;
- d) votează bugetul și dă descărcarea comitetelor de direcție și de cenzori pentru gestiunea anului trecut. Toate alegerile asociației se fac pe o perioadă de 5 ani.

Art. 10. *Consiliul general* se compune din membrii *aleși și de drept*, anume:

- a) aleși: 25 membrii ordinari și 15 supleanți ;
- b) de drept: președinții și secretarii secțiilor eparhiale, ai secției tineretului academic și ai secțiilor feminine.

Membrii supleanți participă la ședințe cu vot consultativ și vor înlocui, în caz de absență, pe membrii ordinari, cu toate drepturile acestora.

Consiliul general se constituie în cea dintâi ședință, alegând din sânul său: un președinte și un secretar general.

Președinții secțiilor eparhiale sunt vicepreședinții de drept ai consiliului general.

Consiliul general este organul suprem de conducere a asociației, potrivit puterilor ce i le conferă Statutele și Congresul general.

Art. 11. Consiliul general alege din sânul său un *Comitet de direcție*, compus din 9 membrii, care în afară de gestiunea patrimonială, exercită, prin delegație, și atribuțiunile Consiliului general.

În lipsa președintelui, Comitetul de direcție desemnează pe unul dintre membrii ca locțiitor.

Majoritatea membrilor Comitetului de direcție trebuie să-și aibă domiciliul în orașul Cluj.

Art. 12. Atribuțiunile Comitetului de direcție sunt:

- a) Executarea hotărârilor Congresului și ale Consiliului general ;
- b) elaborarea și aplicarea planului de muncă al asociației și rezolvirea afacerilor curente ;
- c) cordonarea, stimularea și controlul activității secțiilor.
- d) administrarea afacerilor economice-financiare.

Pentru păstrarea legăturii normale cu autoritatea Bisericii, un *cleric asistent*, delegat de Episcopia dela sediul asociației, va face parte din Comitetul de direcție ;

Art. 13. *Casierul central*, ales de Comitetul de direcție, ține registrul membrilor, se îngrijește de încasarea cotizațiilor, poartă contabilitatea averii asociației și întocmește raportul anual de gestiune.

Orice cheltuială se face cu aprobarea Comitetului de direcție.

Art. 14. *Comitetul de cenzori*, se compune din 5 membri. El examinează registrele și conturile de gestiune, prezentând raport Congresului general, care dă descărcarea.

Organizația exterioară.

Art. 15. În fiecare eparhie se va constitui o *Secție eparhială*, cu membrii înscriși în condițiunile Statutelor de față.

Sediul secției va fi în orașul de reședință a Episcopiei.

Art. 16. Adunările generale eparhiale se țin anual în luna Iunie.

Atribuțiunile organelor eparhiale sunt în genere următoarele:

- a) *Adunarea generală* alege: pe președinte și 2 vicepreședinți, pe secretar, pe membrii consiliului și pe cei 3 cenzori. Indrumă activitatea secției potrivit scopurilor generale ale asociației. Hotărăște asupra raportului general și a propunerilor dela ordinea zilei. Votează bugetul și dă descărcare pentru gestiunea anului trecut.

Hotărârile adunărilor generale vor fi înaintate spre ratificare Consiliului general. Cele privitoare la gestiunea patrimonială se supun, de Consiliul general, aprobării Congresului general.

b) *Consiliul secției eparhiale* se compune din 15 membrii ordinari și 7 supleanți. El conduce secția în conformitate cu Statutele și cu directivele Consiliului general, înființează cercuri protopopești controlând munca lor.

Tot în sarcina Consiliului intră și alegerea casierului.

Consiliul alege din sânul său comitetul de direcție, compus din 5 membrii.

La ședințele comitetului va lua parte și un cleric asistent, delegat de Eparhia locului.

c) *Comitetele de direcție, cassierii și cenzorii* au, prin analogie, atribuțiunile stabilite pentru comitetul, cassierul și cenzorii centrali.

Art. 17. Secția *tineretului academic* va avea câte o subsecție în fiecare Eparhie, pe al cărei teritoriu se găsesc școli academice.

Amănunțele de organizare se vor stabili, în Regulamentul de aplicare, de către Consiliul general al asociației, cu avizul reprezentanților tineretului.

Art. 18. Doamnele membre vor fi organizate într-o *secțiune specială*, potrivit dispozițiilor din Regulament, urmând ca ele să se ocupe în deosebi de operele de *milă creștină* ale asociației.

Art. 19. Două sau mai multe secțiuni se pot întâlni în conferințe prin comitetele lor, în vederea unor acțiuni de interes comun.

Art. 20. Asociația va fi reprezentată în afacerile civile de către Comitetul central de direcție, prin delegații lui speciali.

Averea asociației.

Art. 21. Asociația fiind persoană juridică, are drept la patrimoniu, destinat scopurilor ideale ce le urmărește.

Averea dobândită de ea pe căile arătate la art. 3, se administrează în conformitate cu prevederile Statutelor și cu hotărârile Congresului general.

Art. 22. Din taxele încasate dela toți membrii înscrși 60% rămân Secțiilor eparhiale, iar 40% se varsă Consiliului general pentru interesele obștești ale asociației.

În fiecare an, organele competente vor întocmi un inventar și un bilanț, despre averea asociației, așa cum prevăd legile în vigoare.

Dispoziții tranzitorii.

Art. 23. Asociația se va putea desființa numai de un Congres general, convocat în acest scop, la care să participe majoritatea membrilor cu drept de vot deliberativ. Hotărârile se iau cu $\frac{2}{3}$ a acelor prezenți.

În caz de desființare, averea asociației trece în părți egale asupra celor cinci Eparhii ale Mitropoliei Ardealului, Bănatului, Crișanei și Maramurășului.

Art. 24. Statutele de față devin obligatorii, după votarea lor de către adunarea generală de constituire.

Art. 25. Modificarea Statutelor este rezervată Congresului general.

Art. 26. Un Regulament de aplicare, întocmit de Consiliul general, va lămuri și va desvolta dispozițiunile cuprinse în Statute.

Aceste Statute au fost votate cu unanimitate în adunarea generală de constituire, ținută la Cluj în ziua de 5 Martie 1933.

Președinte:

Secretar general:

Prof. Ion Lupăș

Prof. Ion Mateiu

Ș T I R I

M. Sa Regele la Băile-Erculane și Oravița.

Vineri în 2 lunie se va face desvelirea monumentului Regelui Ferdinand dela Băile-Erculane. La solemnități va participa însuși M. ajestatea Sa Regele Carol II, însoțit de Marele Voevod Mihai. După masă Inalții oaspeți vor continua drumul spre Oravița, unde se desvelește alt monument al Regelui Ferdinand și două busturi, al hănățeanului Damaschin Bojinca și al marelui poet Mihail Eminescu.

Pentru locul de închinare „Piatra Scrisă” de lângă comuna Armeniș au mai dăruit credincioșii: Dr. G. Irimescu, N. Cismărescu și Manci Vasáros câte 100 lei, Aurel Belba, Silvia Baba, Alex. Dobrean și familia, A. Gheorghiu, Vasile Irimie și un anonim câte 20 lei, Ivan Nedin și un alt anonim câte 10 lei, Ana Kaitar 5 lei și N. N. 2 lei, total 447 lei, care sumă s'a primit cu mulțumită.

Pacte... și complicații internaționale. Se știe că în timp ce la Geneva se străduiește lumea să încheie o înțelegere asupra dezarmărilor, cele patru mari puteri europene se străduesc din răzputeri să încheie alt pact, cel al înființării unui directorat european. Până în prezent Franța s'a ținut în rezervă și pare a se menține cu considerare la vederile Poloniei și ale Micei Înțelegeri. Totuș, strânsă cu ușa — și în cele din urmă pentru salvarea păcii cu orice preț, — se pare că și Franța va adera la încheierea pactului celor patru puteri. Se zice că acest pact ar viza unele revizuri de frontiere.

Prăbușiri de teren în ținutul Vrancei. În regiunea Reghin-Răiut din Vrancea, o porțiune de circa zece hectare de pământ s'a prăbușit la zece metri adâncime. Prăbușirea de teren a strivit și câteva case, dar făcându-se în mod lent, sătenii au avut timp să evacueze, și astfel s'a evitat orice nenorocire. Deasemenea s'a mai prăbușit și un deal din apropierea satului, producând enormă panică între locuitori.

Norme pentru plata impozitelor. În conformitate cu ord. Min. de Finanțe Nr. 39872 din 9 Mai 1933, se aduce la cunoștința generală următoarele:

a) Contribuabililor cari plătesc în întregime impozitele pe clădiri, comercial și industrial, profesie, global și succesiuni în primele 45 zile, ale fiecărui trimestru înăuntrul căruia plata a devenit exigibilă, li se acordă o reducere de 5 la sută din debit.

b) Acei cari au și alte datorii, în afară de cele anunțate mai sus, nu beneficiază de această reducere.

Debitele cari provin din impozite pe imobile, comercial și industrial, profesie și global, sunt exigibile înainte de a fi stabilite definitiv.

Pentru impozitele succesoriale, termenul de 45 zile se socotește dela data când debitul a fost înscris în roluri.

În caz de neplată în termen de 45 de zile a trimestrului, debitul se încarcă cu cheltueli de urmărire după trecerea a 15 zile dela expirarea termenului de 45 zile ale trimestrului, cu 1 la sută după dresarea procesului verbal de sechestru cu 2 la sută. În caz că nu se achită până sfârșitul anului, debitul se majorează

cu 3 la sută, în afară de cheltuielile de urmărire arătate mai sus.

La succesiuni majorarea se va percepe în prima zi a lunii a patra dela data când datoria a devenit exigibilă, indiferent dacă moștenitorii au obținut sau nu un termen de plată conform art. 56 din legea timbrului.

Cheltuielile de urmărire se socotesc asupra sumei datorate fără majorări. Dela data încheerii procesului-verbal de sechestr, sau a primului act de urmărire imobiliară, majorarea debitului se va spori dela 3 la sută la 10 sută, se va opera în roluri în ziua vânzării, dar cu data când s'a dresat procesul-verbal.

Dacă contribuabilul achită debitul și cheltuielile de urmărire înainte de a se proceda la vânzare, se va percepe numai majorarea de la 3 sută, fiind dispensat de diferența majorării până la 10 la sută.

Asociația Corurilor și Fanfarelor române din Banat.

Ordin circular către Corurile și Fanfarele din jud. Caraș.

În vederea marilor serbări naționale ce se vor desfășura în prezența *M. S. Regelui Carol II.* și a Inaltei Suite Regale cu ocazia desvelirii Monumentelor ridicate în capitala județului: Asociația invită și roagă toate Societățile corale și Fanfarele de pe valea Carașului, valea Bârzavei, ale Almăjului și de pe tot cuprinsul regiunii, să răspundă, cu toată însuflețirea, chemării de a colabora, cu dragă inimă, la ridicarea fastului acestor serbări, dând și de astădată dovada, că Banatul că este într'adevăr țara cântecului.

Societățile noastre corale și fanfarele, înrolându-se cu toată demnitatea sub drapele, vor aduce *M. S. Regelui* omagiile cântăreților bănățeni și prin Imnuri de slavă, prin Cântări de glorie și prin Doine și Cântece bănățene vor simboliza sufletul bănățean, care, păstrându-și optimismul său roman și limpiditatea sa latină, n'a desnădăjduit nici atunci, când apăsau stânci pe pieptul lui, ci sub vraja doinelor și a cântecelor alegorice, a stat neclintit de strajă pe această glie străbună, treaz și pregătit pentru învierea politică a Banatului.

Timișoara, 20 Mai 1933.

Filaret Barbă
secretar.

Prof. Iosif Velceanu
președinte.

Obiecte bisericesti
dela cele mai renumite fabrici, se află
de vânzare la **Librăria Diecezană.**

Mersul trenurilor

dela 15 Mai 1933 din gara Caransebeș

Dela Orșova spre Timișoara			Dela Timișoara spre Orșova		
Sosește		Pleacă	Sosește		Pleacă
4:40	Personal	tren local	1:41	Personal	tren local
tren local	Personal	4:50	tren local	Personal	2:15
5:48	Accelerat	5:55	7:43	Personal	tren local
tren local	Personal	10:10	9:31	Accelerat	9:37
15:19	Pers.*)	15:24	14:31	Rapid Simplon	14:38
16:30	Rapid Simplon	16:36	15:50	Pers.*)	15:58
22:12	Accelerat	22:18	19:48	Accelerat	19:54

*) București—Timișoara.

*) Timișoara—București.

Dela Hațeg		Spre Hațeg	
Sosește			Pleacă
5:37	Tren mixt ¹⁾	Mixt până la Băuțar	7:55
10:10	Tren mixt ²⁾	Mixt până la Băuțar	19:55
20:47	Tren mixt ¹⁾	Mixt până la Subcetate	12:10

1) Dela Băuțar.

2) Dela Subcetate.

Proprietatea Consiliului eparhiei ort. rom. a Caransebeșului.

VILA DOBOȘAN DIN BĂILE ERCULANE

Otel cu bun renume aproape de centru. — Apaduct, lumină electrică, serviciu prompt, prețuri moderate. Regiune romantică de o frumusețe rară. — Vila stă oaspeților la dispoziție începând cu 1 Mai până la sfârșitul lui Octomvrie. — Informațiuni dă:

Administrația „Vilei Doboșan”
din Băile-Erculane.